

בס"ד, ה' באייר תשע"ט
10 במאי 2019

דף מידע

2600

פרשת "אמר"

תורת חיים / סיון רהב-מאיר:

את מה רואים בחמאס כתמונות ניצחון? ילדים בשדרות בוכים, בתים שחטפו רקטות, שדות שרופים, ולצערנו גם 4 הלוויות של ישראלים. כלומר, זריעת הרס, אלימות ומוות – זה ניצחון. ואילו תמונות ניצחון אנחנו רוצים לראות? בנייה, התיישבות, חקלאות, לימוד, עבודה, פיתוח, חסד, ילודה, או בקיצור - חיים. פרשת השבוע, פרשת "אמר", נפתחת בהכרזה חד משמעית: "אמר אל הפהנים בני אהרן ואמרת אלהים: לנפש לא יטמא בעמיו". מאז ועד היום הכוהנים שלנו מתרחקים מהמתים, מבתי קברות. עם ישראל יצא אז ממצרים העתיקה, שבה התנהל פולחן מתים מפואר. שם הכוהנים ניהלו "תעשיית מוות" שלמה של כישוף וחניטה. אחרי יציאת מצרים, התורה מצווה שמרכז הכובד הרוחני של המנהיג הדתי יעבור מהמוות - אל החיים. החיים הם העיקר. היום אנחנו במאבק תרבותי מול תעשיית מוות אחרת: יש מולנו טרוריסטים שמקדשים את ההפיכה לשאהיד, שרואים את הרצח של חפים מפשע כמצווה. מולם מתייצבת פרשת השבוע ומזכירה: בשם אלוקים צריך לחיות ולא למות, להחיות אחרים ולא לרצוח. זה נכון החל מיציאת מצרים, ועד לכותרות מהדורת החדשות האחרונה.

השמחה במעונם

מזל - טוב

לג'ודי ואריה שניידר, לחיים הופמן ולכל המשפחה להולדת הנכדה, הנינה, בת בכורה לניצן ורפאל.

מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר #2580
או לטל' 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.

זמני שבת

18:55	הדלקת נרות
19:15	מנחה וקבלת שבת
08:30	שחרית
13:30	מנחה א'
18:00	מנחה ב'
20:06	צאת השבת

פינת ההלכה

ברכת שהחיינו בימי הספירה

הימים שבין חג הפסח לחג השבועות הם ימים שיש בהם צער, הואיל ומתו בהם עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא. לפיכך נוהגים בימים אלו מקצת מנהגי אבלות, שלא לשאת אשה ושלא להסתפר, וכן אין עורכים בהם ריקודים ומחולות של רשות.

עם זאת, להלכה מותר בימי ספירת העומר לקנות פרי חדש ולברך עליו ברכת 'שהחיינו', וכן מותר לקנות בגד חדש או רהיט חדש ולברך עליו 'שהחיינו'.

ואמנם בקהילות אשכנז, אחר מסעות הצלב והרציחות האימות שבוצעו על ידי הנוצרים בימי ספירת העומר, היו רבנים שהחמירו במנהגי האבלות שבספירת העומר כמו בשלושת השבועות.

וכשם שבשלושת השבועות נמנעים מלברך 'שהחיינו', מפני שאין ראוי לומר "שהחיינו והגיענו לזמן הזה" בימים שנחרב בהם בית המקדש, כך אין ראוי לומר 'שהחיינו' בימים שנרצחו בהם יהודים קדושים.

אולם למעשה נפסק שאין איסור לברך 'שהחיינו' בימי ספירת העומר, שאין לדמות ימים אלו לימי בין המיצרים. והרוצה להחמיר שלא לקנות בגדים ורהיטים בימים אלו, תבא עליו ברכה. אבל בשעת הצורך, גם המחמיר רשאי להקל.

למשל, הנצרך לבגד או רהיט, יכול לקנותו. וכן מי שנזדמנה לפניו אפשרות לקנות רהיט או בגד במחיר זול, יכול לקנותו. ולמנהג המחמירים, יחדש את הבגד ויברך עליו 'שהחיינו' בשבת או בראש חודש או ביום העצמאות או לקראת סעודת מצווה. וכן אם קנה רהיט חדש, ישתדל להתחיל להשתמש בו בזמנים אלו שהם זמנים של שמחה.

וכן מותר לקנות בית ולהיכנס לגור בו בימים אלו.

מותר להזמין ידידים לסעודה, ובלבד שלא ינגנו שם בכלי זמר. וכן מותר לקיים בימים אלו נסיעות וטיולים, כי מדברי שמחה צריך להימנע ולא מדברים מהנים. ואמנם יש מחמירים בזה, אבל בדיני מנהגי אבלות הלכה כמיקל. אמנם טיול של בית ספר, מוטב שלא לקיים עד אחר ל"ג בעומר, מפני שיש בו שמחה גדולה. אבל טיול שמוגדר כטיול חינוכי מותר לקיים לכתחילה.

ברכת שבת שלום ומבורך. הרב מיכאל.

קריאת תהילים ע"י נשים
תקיים בשעה 17:45 בבית מדרש
נשים מוזמנות.

לג'ודי ולבית שלוחות שלום

ברצוננו להודות על האירוח החם של בתנו אלה וחבריה לשבט "דורות" מסניף בנ"ע חדרה-מרכז בשבת פרשת "קדושים".

החבר'ה נהנו מאווירת השבת, מהתפילות, מהנופים ומהאנשים הטובים. תודה רבה לסבתא רותי ולסבא איציק פרס על העזרה בארגון השבת, זו הפעם השנייה. "תודה על השקט... על הלב הרחב... על החום והרגש. תודה אנשים טובים, תודה".

בברכה, דנה (פרס) ואיתי שטאוי, חדרה.

יום עצמאות שמח לכל בית שלוחות

השנה, ביום ההולדת ה-71 למדינה, אנו מצדיעים לרוח הישראלית.

"החל מיום הקמתה מהווה המדינה ביטוי מובהק לרוח הישראלית יוצאת דופן כנגד כל הסיכויים. אותה הרוח ממשיכה להניע ישראלים רבים להתגבר על הקשיים בפניהם הם ניצבים, להצטיין, להצליח להפוך את הקושי האישי למנוע של עשייה צמיחה ותרומה לחברה באופן מעורר השראה ואת ישראל למקום טוב יותר לחיות בו".

הערב, ערב יום העצמאות ה-71 לישראל, נצדיע לאנשינו המביאים לידי ביטוי בסיפורם האישי את הרוח הישראלית. מי שנאבקו והצליחו, כנגד כל הסיכויים, להפוך לאזרחים ואזרחיות פעילים, לאלו שבפועלם, מחנכים את הדור הבא לערכי נתינה, תרומה, ועזרה לזולת ולבני דור ההמשך, שכבר מיישם ופועל ברוח זו.

אני אילן, בן חיים וחנה זיכרוןם לברכה מתכבד להדליק משואה זו של יום העצמאות ה-71 למדינת ישראל להדגשת ערכי היהדות, העזרה לזולת ורוח הנתינה - של הנוער אל הטף. לתפארת שלוחות ולתפארת מדינת ישראל.

אילן נולד בתל אביב, הגיע לשלוחות מקיבוץ ראש צורים שם שירת בגרעין הנח"ל "איתן" נישא לעידית, בת הקיבוץ, וכאן בנו את ביתם.

לימוד פרשת השבוע לילדי הגן על-ידי ילדי כיתה ו' מתקיים מזה 14 שנה.

מרגש לראות את סגירת המעגל כאשר הלומדים לשעבר - הם המלמדים של היום. אילן ובני כיתה ו' לאחר מפגש ראשון שהוא מפגש היכרות ממשיכים להיפגש כל יום חמישי, אז הם לומדים את הפרשה. למחרת, כולם מגיעים לגן - שם, מתפצלים לקבוצות לימוד קטנות כשילדי כיתה ו' הם מעבירי הלימוד והמפגש. יפה לראות את הדרך והפרשנות המתגלגלת - לפיה, בני ובנות כיתה ו' מעבירים את מה שספגו בערב הקודם. הנוער עובר תהליך העצמה אישי במהלך השנה המיוחדת הזו. "לימוד הפרשה" אומר אילן: "מהווה בסיס לקשר עם הנוער, והזדמנות לדיון על ערכים העולים מהפרשה וכן על ערכים הנובעים מעצם הפעולה - של אחריות, נתינה, ועזרה לזולת. אני רוצה להודות לענף הרפת שמגבה אותי ומאפשר לי לצאת בכל יום שישי, מזה 14 שנה - לגן. תודה גם לכל ילדי כיתה ו' לדורותיהם".

אני הדסה, בת רבקה מרים וישעיהו זכרוןם לברכה מתכבדת להדליק משואה זו של יום העצמאות ה-71 למדינת ישראל להעלאת המודעות לנושא ההתנדבות למען מי שקולם לא נשמע. בגדלות רוח, שמירה על לב פתוח, אוזן קשבת, ונתינה, לתפארת שלוחות ולתפארת מדינת ישראל.

הדסה נולדה בירושלים, שירתה בגרעין נח"ל "להגשמה" בקבוצת סעד, שם פגשה את גדעון לוטן זיכרוננו לברכה בן קיבוץ שלוחות. הם נישאו וקבעו את ביתם בשלוחות. בשנת 2008 בעת שרותו הצבאי נהרג בנם - מעוז. לימודיה אצל הרב איתן - את כתביו של הרב קוק, תורת המידות וחיזוק האמונה, שהחלה הדסה כמה שנים קודם לכן, העניקו לה כלים-להתמודדות, עם השכול. ב 2009 הדסה נרשמה לקורס תומכות לידה וקורס במרכז הסיוע לנפגעות ונפגעי תקיפה מינית. מזה 10 שנים, הדסה מלווה נפגעות ונפגעים ביחד עם מתנדבות המרכז. משימות הליווי המוטלות עליהן הן: ליווי הנפגעת לבית חולים, לחקירה במשטרה, לבית משפט, ולביטוח לאומי. קיום שיחות ליווי ועזרה גם במצוקותיהם הכלכליות. כמו כן הדסה מאיישת בתורנות קו סיוע בשם Follow Me הנותן סיוע בזמן אמת באופן אנונימי - בהן היא נדרשת להיות בהקשבה והכלה ולזהירות במתן עצה. הדסה גם מתנדבת, כנציגת עמק המעינות בארגון יד-לבנים המשמש כתובת ונותן ליווי לבני משפחות הנופלים ששכלו את בניהם בשרות הצבאי.

"הכלים שרכשתי" אומרת הדסה: "מסייעים לי להתמודד עם הקושי וכאב מול אותן נפגעות ונפגעים ומול המשפחות השכולות. למדתי לשאול ל-מה במקום למה, להגיד תודה על היש, להבין שאין לי שליטה על מי יחיה ומי ימות, אלא על המעשים שלי והבחירה איך להתמודד מול האירועים שפוקדים את חיי. לבטא תמיד אהבה ולהיות בלב פתוח.

**אני ניצה, בת גד וסלמה שרה זהבי זכרם לברכה
מתכבדת להדליק משואה זו של יום העצמאות ה-71 למדינת ישראל
לציון עוז הרוח, התקווה והעמידה באתגרים.
לתפארת שלוחות ולתפארת מדינת ישראל.**

ניצה נולדה בשלוחות,

נישאה לטוביה והם קבעו את ביתם בשלוחות,

לפני כ-11 שנים, אירעה תאונת דרכים בה נהרגה אמה של ניצה, סלמה זיכרונה לברכה, וניצה עצמה נפגעה באורח קשה בראשה. כחודשיים הייתה ניצה מחוסרת הכרה, ולאחר מכן החלה בתהליך שיקום בבית לוינשטיין שארך כחצי שנה. לצד ההתמודדות עם הקושי והשיקום הארוך, תוך גילויי כוחות נפש מופלאים, עסקה ועודנה עוסקת בפעילויות מגוונות לטובת קהילת שלוחות והדור הצעיר. ניצה משמשת בתפקידה כחלק מהצוות בגני הגיל הרך בשלוחות. במסירות אין קץ, היא דואגת לצרכי הילדים תוך שהיא מרעיפה עליהם אהבה, תשומת לב רבה ויצירת קשר אישי עם הילדים. מרגש לראות את שמחת הילדים בעת שהם פוגשים אותה בשבילים ובבקרים בעת הכניסה לגן. בנוסף, ניצה עובדת ומשקיעה מזמנה גם בחדר האוכל לטובת כולנו. השקעה זו גובה ממנה לא פעם גם מאמצים פיזיים לא פשוטים אך ניצה מתמודדת עם הכל במאור פנים, בחיוך ובתשומת לב לאחר. תוך כדי גילויי כוחות הנפש, אופטימיות, וההתמודדות היום יומית.

**אני מנחם, בן רחל קין ומשה זיכרוננו לברכה
מתכבד להדליק משואה זו של יום העצמאות ה-71 למדינת ישראל
לציון רוח ההתמדה והיצירה, טיפוח הסביבה וגאונות היחידה.
לתפארת שלוחות ולתפארת מדינת ישראל.**

מנחם נולד בשלוחות

נישא לחיה בת גרעין אלמו"ג והם קבעו את ביתם בשלוחות.

מנחם מנהל את פינת החי משנת 1981. הפינה נולדה במקור בשם "משק ילדים" כמקום עבודה וחינוך הנוער לערכי הקיבוץ. גידלו בה ירקות, חלבו בה עיזים ועוד. הפינה, שיפצה פנים, החליפה שמות, ומיקומים. כשמנחם קיבל לידייו את הפינה, החלו רוחות השינוי להשפיע. משרד התעסוקה, שם מגבלות והגביר את העקיפה בנושא תעסוקת ילדים. הקיבוץ, שהחל תהליך הפרטה ועימו תהליך של תמחור משרות, אימץ את כל השינויים ואת כל המגבלות. ענפים שלא היו רווחיים נסגרו. הפינה שלנו אשר מתוארת בפי רבים "פינת החי היפה ביותר בעמק". ממשיכה להתקיים בזכות האהבה לעניין, כוח ההתמדה ורוחו היצירתית- של מנחם. "הביקורים הקבועים של ילדי גיל הרך והמשפחות הצעירות" אומר מנחם: "משמחים אותי וגם שומרים אותי בקשר עם הדור הצעיר. יש לציון שהמקום, מספק עבודה לחניכים עם צרכים מיוחדים בארבעת השנים האחרונות. הייתי שמח ליותר מעורבות של הצעירים בפיתוח וטיפוח המקום וכן, שנצליח במה שעכשיו אנחנו עושים כדי להפוך את המקום למרכז תיירותי. עוד מעט, שנה לפטירתו של אליעזר פקטור ובהזדמנות זו אני רוצה להזכירו ולהודות לו על שנים רבות של עבודה מסורה בפינת החי. כמו כן תודה לאנשים, נשים ובני הנוער, שעושים איתי ותורמים להתפתחות וטיפוח המקום".

**אני דקלה, בת יאיר זכרו לברכה ואורנה תיבדל לחיים ארוכים
אני שלומית, בת עמוס ושרה לוזון
מתכבדות להדליק משואה זו של יום העצמאות ה-71 למדינת ישראל
לכבודם של המתנדבים בקהילה. לכבוד הילודה המתגברת בקהילת שלוחות ושאר הילדים ההולך
וגובר הממלא את השבילים וגני הילדים. לתפארת שלוחות ולתפארת מדינת ישראל.**

דקלה נולדה וגדלה בשלוחות, נישאה לחנן מלאכי והם קבעו את ביתם בשלוחות.

שלומית נולדה בתל אביב, נישאה ליובל תורן בן שלוחות, ולאחר מספר שנים בהם התגוררו במרכז

הארץ חזרו וקבעו את ביתם בשלוחות.

עם צמיחתה המבורכת של קהילה צעירה בשלוחות, שהביאה איתה לידות רבות, הניעו דקלה ושלומית מפעל התנדבותי של "ארוחות ערב ליולדת" בתקופה הסמוכה ללידה. מטרתו של המפעל המבורך הוא להקל על היולדת ובן זוגה בתקופה זו ולאפשר להם לנוח ולהתמסר למשפחתם ולתינוקם החדש, תוך שהוא מגביר- את הקשר הקהילתי והערבות ההדדית, עליהם מושתתים ערכי הקיבוץ.

בשנתיים האחרונות זכינו ב"ה ללידות רבות בקיבוץ, לעיתים אף של מספר לידות במקביל, ומפעל "ארוחות הערב ליולדות" עבד שעות נוספות. דקלה ושלומית נווטו וארגנו את המתנדבות באופן מופתי תוך דאגה לכל יולדת ויולדת וגילויי רגישות ותחושות חמות ומחבקות.

אני אביב, בן סמדר ככבי
מתכבד להדליק משואה זו של יום העצמאות ה-71 למדינת ישראל
לציון רוח ההתנדבות לשרות הלאומי ולצבא הגנה לישראל, לכבוד 71 שנים של פריחה,
של קידום ושאפה לשוויון לכל בני הנוער בישראל.
בשם צעירי שלוחות, לתפארת שלוחות ולתפארת מדינת ישראל.

אביב נולד בשלוחות, התנדב שנתיים בשרות לאומי - בבית ספר יסודי ושנה בצבא - בבית הספר לטיסה. על שירותו הלאומי קיבל מידי הגב' נחמה ריבלין אות הצטיינות. בראיון שנתן לגואל בנו - עם בחירתו של הרמטכ"ל החדש, סיפר אביב על חשיבות גיוסם של רבים וטובים כמוהו, בני נוער עם צרכים מיוחדים, לשרות צה"ל ועל התקווה לשינוי. תקווה - שיחסו מהם, את המלחמה על הזכות, לשרת ולתרום, כמו כל מתגייס אחר. "אני חלמתי תמיד לשרת, לתרום למדינה וללבוש מדים, ולבסוף הצלחתי. המון דלתות נטרקו בפניי ואני רוצה שאחרים לא יעברו את המלחמות שאני עברתי. בסך הכל, רציתי לתרום למדינה כמו כל אחד אחר, ולא ויתרתי עד שהצלחתי והגעתי למחלקת ההדרכה בבית הספר לטיסה בחצרים ונהייתי מכל רגע. הייתי עם החברה הכי טובים". אני רוצה להודות לעמותות "שלומית, ו"שילוב מנצח", דרכן עשיתי את השרות ולקיבוץ שאפשר לי להמשיך את השרות גם בחופשים".

אנחנו, ראם רביץ בן הלנה ויוסי,
אבישג כהן בת גדעון ואליס,
מתכבדים להדליק משואה זו של יום העצמאות ה-71 למדינת ישראל
לכבוד האבות והאמהות שלנו, מערכות החינוך והרחוב הקיבוצי, על עידוד רוח הנתנה
וההתנדבות, על התודה ומאור הפנים.
בשם נוער שלוחות לדורותיו, לתפארת שלוחות ולתפארת מדינת ישראל.

נוער שלוחות עוסקים בצנעה ובהתמדה בפעולות התנדבותיות רבות למען קהילת שלוחות ולמען הקהילה בכלל. בראש השנה דואגים שהשי לחג יגיע לכל בית, בחודש הארגון בא לידי ביטוי כושר המנהיגות של אלו העוסקים בהדרכה ובהחזקת סניף בני עקיבא ולעיתים אף בניהולו, בחודש אדר נוכחותם מורגשת היטב בהפעלת שוק צדקה, במשלוחי המנות הקיבוציים שהם אורזים ומחלקים בחג לבתים, ובבוקר פורים כשהם מארגנים ומפעילים את האירוע המרכזי המושך אליו- את כל המשפחה כמו גם, בנים שעזבו ותמיד שמחים לבקר ביום מיוחד זה. בערב יום השואה וערב יום הזיכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות איבה - נראה אותם כפעילים משמעותיים - בהכנות לערב ופעולות ההנצחה, במהלך השנה, רבים מהם משתתפים בפעילויות התנדבותיות נוספות, שאינן דווקא במסגרת הקהילה. וכמובן גם, בפעילות שגורמת לכולנו לגאווה גדולה, קייטנת איל"ן. בני הנוער שלנו, עם עזרה של נוער שמגיע מכל הארץ. מאפשרים לילדים ונוער עם מוגבלויות פיזיות, כמה ימים של בילוי-בחיבוק ואהבה, מחוץ לבית ולמסגרות הפורמאליות ולהוריהם, מעט ימי חופשה.

תודה למדליקי המשואות

לילדי ביה"ס על הדגלנות והקליפ המושקע ולכל המתנדבים להכנות ולפרוק החגיגה. תודה לצוות טקס יום העצמאות: אביחי ואורה טובי, יפעת רבי, שלמה שרגא, אבי שכטר, שמיר חייקין.

תודה גם לכל המשתתפים בהעלאת טקס יום הזיכרון ובמיוחד לאבי שכטר ויותם גלעד שהובילו את האירוע.

ועדת תרבות - עליזה גלבוע.

ראיון עם שלמה סמסון לאחר שלושים שנות טיפול בעיזבונם האומנותי של לודוויג ואלזה מיידנר הוריו של דוד מיידנר ז"ל / ראינה יעל בן אבי.

כיצד התוודעת לצורך לטפל בעיזבון?

לפני 30 שנה ב-1989 נבחרתי לתפקיד של מזכיר פנים.

בזמנו מזכיר פנים טיפל באיכלוס דירות מתפנות וכשעשיתי סיור עם שמחה לופסקי, קודמי בתפקיד, הגענו לדירה עם דלת נעולה במנעול ענק ומסמרים גדולים. נאמר לי ששם נמצאים הציורים של אלזה מיידנר, אמא של דוד.

מי טיפל בנושא עד אז?

חשוב לי לציין שיצחק מובסוביץ דאג לכך שדוד מיידנר יהיה רשום כיורש יחיד של אביו ואמו (הוא היה בן יחיד). הוא עשה זאת לפני שהתחלתי לטפל בנושא.

מה אתה יכול לספר לנו כרקע לסיפור?

דוד מיידנר הגיע לשלוחות ב-1952 יחד עם גרעין הולנדי אנגלי (שבין חבריו היו אשר בן שלום וטרודי ולך). מזמן זה ועד ל-1989 לא היה לי מושג שלדוד יש אבא צייר מפורסם ואמא ציירת מוכשרת, כי הוא לא רצה לדבר על הנושא.

אבא של דוד נפטר ב-1966 ואמו נשארה בלונדון. אמא של דוד ציירה כל החיים אבל לא מכרה אף ציור. בשנים האחרונות לחייה לא יכלה לצייר בשל מחלת הארטריטיס. כאשר נפטרה שלחו את כל האוסף שלה לשלוחות, כפי שהוא ללא כל הקפדה על האופן בו צריך לשלוח דברי אומנות, וחלק מן הציורים התקלקלו. וכך התגלגלו הציורים לדירה בה מצאתי אותם.

מה עשית?

אמרתי במזכירות שיש אמן עולמי וצריך לבדוק מה קורה עם יצירותיו.

וכך נסעתי ב-1989 לגרמניה. לעיר דארמשטט בה גר לודוויג מיידנר בשנים האחרונות לחייו ובה נפטר. במחלקת התרבות של העיר סופר לי שהם מעוניינים שיהיה להם אומן של העיר. התברר שיש כאלף ציורים של לודוויג מיידנר על בריסטול (הוא היה עני) והם נמצאים בדירה אצל גב' לוט שבעלה היה פסל ידוע.

היא שמרה על הציורים בחדר תמורת שכר דירה של 100 מרק בחודש. לפי ההסכם היה מותר לה למכור את התמונות ולקחת 10% מההכנסות. חלק מן הכסף הגיע לאמא של דוד מיידנר ולדוד.

ברור שהיא תמיד מכרה את הציורים הכי יקרים כדי שישאר לה יותר כסף... אמרתי במזכירות שצריך לקחת ממנה את הציורים.

ב-1991 ערכו בדארמשטט תערוכה גדולה של לודוויג מיידנר והוציאו אלבום וספר של יצירותיו. בתערוכה היו תמונות שהם רכשו ותמונות שהביאו במיוחד לתערוכה.

יצחק מובסוביץ ואני נסענו לשם. תוך כדי שוטטות בתערוכה ראיתי תמונה אחת על דף בריסטול מוצגת על משקוף כדי שיהיה אפשר לראות אותה משני הצדדים. על צד אחד היה ציור של דיוקן עצמי משנת 1920. במגירות אצל גב' לוט הוא כנראה היה מונח בצד הלא נכון... (יותר מאוחר ביקשתי עבודה חמישים אלף מרק וקיבלתי. ואח"כ ראיתי אותה תלויה מעל שולחן העבודה של מנהל המוזיאון).

נתנו הוראה שאסור למכור יותר את יצירותיו.

נסעתי לפרנקפורט שם נמצא מוזיאון יהודי גדול. קשרתי קשרים וניהלתי איתם משא ומתן. דובר שהמוזיאון יקנה את הציורים שהיו אצל גב' לוט. מדובר על ציורים על בריסטול ומחברות סקיצה. היו גם תמונות שצוירו בצבע שמן אבל הם אוכסנו ע"י העירייה במרתף וניזוקו בהצפה בצורה מחרידה. (במוזיאון נמצאת גם תמונה של עדה בן מאיר כשהייתה תלמידה בכיתות היסוד).

אני הייתי נוכח בדירה של גב' לוט כאשר ארזו בצורה מקצועית את התמונות. המוזיאון היהודי רכש את כל האוסף.

מה קרה לאוסף התמונות של אלזה מיידנר?

דיברתי עם אנשי המוזיאון שיקנו גם את האוסף של אלזה שנמצא בשלוחות.

את האוסף עצמו ארגנתי וקיטלגתי בצורה מקצועית כמו שראיתי אצל גב' לוט. כששליחי המוזיאון באו הם ראו ארכיון מסודר עם כרטיסיות ודפי משי בין התמונות והחליטו לקנות את האוסף.

אתה רוצה לספר לנו עוד משהו?

בדארמשטט הייתה גם קהילה יהודית שבית הכנסת שלה נשרף בליל הבדולח. הם בנו בית כנסת ומרכז קהילתי חדש. שם היו תלויים 18 ציורים, של רבנים ונביאים שצייר לודוויג מיידנר, אשר אותם הם קיבלו בהשאלה. הלכתי אליהם ואמרתי שהציורים שייכים לדוד, אז הם יכולים להחליט או לקנות אותם או שאני אקח אותם לשלוחות. הם החליטו לקנות את הציורים.

לודוויג מיידנר לא היה רק צייר אלא גם סופר. הוא השאיר גם סיפורים, פרוזה ומאמרים. כל האוסף נמצא במוזיאון בדארמשטט. אחרי משא ומתן הם קנו את האוסף תוך הבטחה לתת לנו העתק שלו. כך יכולתי לתרגם דברים מעניינים במיוחד כולל חליפת מכתבים דו צדדית בינו לבין אישה שגרה בצ'ילה (Chile). ולנו יש בארכיון שלוחות העתק של חלק מהחומר מתורגם על ידי.

בנוסף לכך הייתה ירושה מבית שהיה שייך למשפחה של אמו של דוד שאת חלקו של דוד בירושה קיבלנו.

ולסיכום?

מיינתי את החומרים שהיו אצלי; את אלה שהיו בעלי ערך היסטורי ואת הכתבים שתרגמתי העברתי לארכיון שלוחות.

וסגרתי את הטיפול בנושא אחרי שלושים שנה...

זוכרים ומזכירים - דגימה מקיבוצי התנועה

בטירת צבי התקיים 'טורניר מתניה' ה-17, לזכרו של מתניה ראבינסון בן הקיבוץ, בנם של רינה ומרק שיצא עם כוח 'גולני' לפעילות במחנה הפליטים בג'נין ובמהלך הפשיטה מבית לבית, נורה ונהרג מאש מחבלים, והוא בן 22 שנה בנופלו. מתניה היה שחקן כדורעף בקבוצת הפועל בקעת בית שאן, והטורניר הוא יוזמה של המשפחה וחברים להנצחת זכרו. השנה השתתפו 72 קבוצות מכל הארץ. 12 מגרשים נבנו לטובת האירוע על מדשאות טירת צבי. כמו בכל שנה, היה מרגש לחזות בחברי הקהילה, בני המשפחה ובחברים המתגייסים לסייע בהתארגנות המופתית ובאים לטורניר בהמוניהם.

בקיבוץ שלוחות - לקחו גם השנה חלק בפרוייקט 'האחים שלנו', המזמין אנשים לפתוח את בתיהם לקראת יום הזיכרון, ולארח אחים ואחיות שכולים על מנת שיספרו את סיפורם נוגה ואורנה, סיפרו על אחיהן - סגן עלי רוזנר ז"ל בן קיבוץ רשפים הסמוך, שנפל ברמת הגולן במלחמת ההתשה. בשלוחות מצטרפים גם למיזם 'רצים לזכרם' וביחד עם שכניהם מקיבוץ רשפים, יוצאים לריצה/הליכה/רכיבה משותפת סביב שני הקיבוצים, ובתוך כך מקיימים טקס מול האנדרטה של יאיר מרדכי, חבר הקיבוץ שנרצח על ידי מחבל שחדר לשטח הקיבוץ מתוך מטרה לבצע פיגוע, וטקס קצר גם בחורשה לזכר נופלי קיבוץ רשפים.

בעין הנצי"ב אימצו השנה את מיזם - 'עשרת ימי תודה' המבקש להכניס ללוח השנה העברי מסורת ישראלית חדשה, בימים המיוחדים שלקראת יום העצמאות ולהציע את מושג התודה, על היבטיו השונים, כמענה תוכני ורעיוני לימים שבין יום השואה ליום העצמאות. בחדר האוכל ובמזכירות הונחו 'לוחות תודה' גדולים וחברים הוזמנו לרשום על גביהם תודה אישית, קהילתית או לאומית, חתומה בשם או אנונימית. לצד הלוח הונחו איגרות של 'תודה גלויה' שכל אחד הוזמן לכתוב בהן ולשלוח לבני משפחה, שכנים, ידידים, בעלי תפקידים וכד'.

חברי קיבוץ בארות יצחק זכו להזמנה מרגשת ממכינת רוח השדה, לערב שרים וזוכרים. בערב יום הזיכרון יצטרפו החברים למפגש 'שרים וזוכרים' - לאחר תפילת ערבית וטקס קצר, יתכנסו יחד כולם למעגלי שירי יום הזיכרון וסיפורים על נופלים מפי חברי הקיבוץ ותלמידי המכינה.

שבת שלום וחג עצמאות שמח, אמיתי פורת וחברי המזכירות הפעילה.

האינקובטור

מה זה?

יוזמה לתהליך חשיבה ורעיונות מקוריים עם מי שגר בשלוחות (מבוגרים, צעירים יותר ופחות) - בכל למיני כיוונים שיש להם היתכנות ראשונית כלכלית להתממש כאן. לדוגמא, חממה טכנולוגית מיוזמות מקוריות חקלאיות/ רפואיות / טכנולוגיות/ אנרגיה/ וכו'... נשמע חסר סיכוי? יכול להיות. נשמע לא מוגדר מספיק? זו הכוונה בשלב זה, לפתוח את החשיבה בצורה רחבה. הרווח למטרת הקבוצה (שלוחות) כמובן. צוות חולמים שמוכנים לתת מזמנם למיזם - יש. תמיכה של ההנהלה - יש. פרטים בקרוב, אורן.

מהמרפאה

שעות פתיחת המרפאה בשבוע 12-17.5

טיפת חלב	קבלת קהל מזכירה	קבלת רופא	קבלת קהל אחיות	בדיקות דם	
בתאום עם אורה	10:00-11:00		10.00-12.30	7.30-8.15	א'
	8:00-9:00	11.30-13.30	11:30-14:00		ב'
			10.00-12.30	7.00-7:45	ג'
		13:00 - 16:30	10.00-12.30 13:30 - 17:00	7.30-8.15	ד'
	8:00-9:00		11:30 - 12:30 14:00-15:00	7.30-8.15	ה'
	8:00-9:00	8:30 - 10:00	8:30 - 12:00		ו'

שבת שלום - חגית ו.

איתור מרכז משק

בסוף 2018 פרסמנו מכרז פנימי לאיתור מרכז משק. הוקם צוות איתור וחברים בו: ג'ודי פולסטר, ישראל מאור, יוסי קנר ואני. ניגשו למכרז כמה מועמדים שעברו ראיון ואבחון. לאחר שהתקבלו תוצאות הוחלט כי המועמדים לא מתאימים לתפקיד. ניסינו לבדוק אפשרויות נוספות לגיוס מרכז משק מתוך שלוחות, אך ללא תוצאות. בימים אלו פורסם מכרז חיצוני לאיתור מרכז משק. צוות האיתור ימייין את קורות החיים שיגיעו, יראיין את המועמדים ויבחן את התאמתם, במטרה למצוא את האדם המתאים לתפקיד.

שבת שלום - הלה ד.

אסיפת חברים

תתקיים אי"ה ביום שני, ח' באייר (13.5),

בחדר האוכל, בשעה 20:30

סדר יום לאסיפת חברים

1. **בחירת מנהל/ת מש"א** - צוות האיתור מציע את רננה שאול שתציג את עצמה בפני האסיפה. בהתאם לנוהל, ההצבעה באסיפה.
2. **הצעת מש"א לשינוי מבנה צמ"ד** - הוספת נציג ציבור, הוספת תושב משקיף וביטול נציג ועדת חברים.
3. **הצעת מש"א להרכב צמ"ד** - מרכז - עמנואל צייגר (נבחר), חברי הועדה: ג'ודי פולסטר - מזכירת פנים, נציגי ציבור: שרית זיסוביץ, ענבל גלעד, שי מועלם. משקיף - קובי שרווינטר.
4. **הצעת מש"א לריכוז ועדת גיל עד** - אורן גל.
5. **שיעבוד זכויות חברים ותיקים בדירתם, לצורך קבלת הלואה לשיפוץ או בניה** - חומר יחולק.

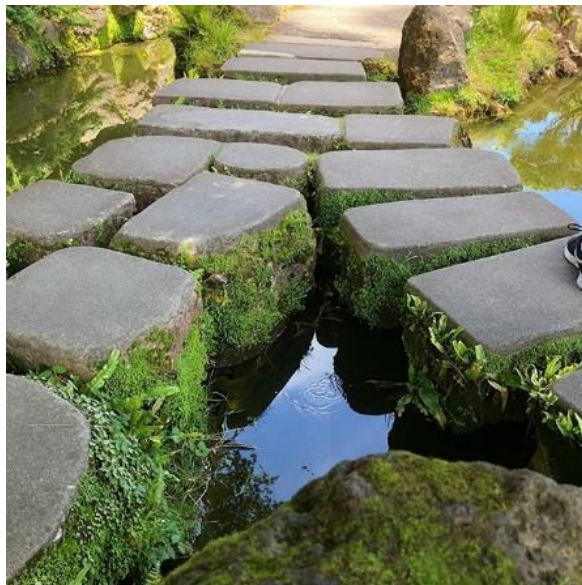
מפגש הסברה

בנושא איחוד סטטוסים

יתקיים ביום שלישי, ט' באייר (14.5),

בשעה 20:30 עד 22:30.

במפגש ישתתפו מורדי שבט, מרכז צמ"ד בקיבוץ הדתי, ועו"ד רז אייזן, מלווה התהליך.

להתראות!

צוות איחוד סטטוסים וחברי המזכירות.

משולחנה של מזכירת הפנים

מזל טוב - לבר קין ולברכה זוסמן מאלון שבות, שהודיעו על רצונם להינשא. ברכות למשפחות.

פגישה של צוות איחוד סטטוסים - הצוות נפגש ביום ראשון על מנת להחליף רשמים, תובנות, מסקנות והפקת לקחים ממפגשי ההסברה, לקראת המפגש בשבוע הבא. אני מתנצלת בפני כל מי שנאלץ לעזוב מכיוון שלא הצליח לשמוע את הדוברים ולכן לא הצליח להיות שותף בשיח הציבורי. במפגש הבא אדאג להגברה. לדעתנו היה נכון לקיים את מפגשי ההסברה ביחד - חברים, תושבים וחברים בעצמאות כלכלית, והיה גם נכון לאפשר לציבור להגיש שאלות במהלך המפגש ולאחריו. רעיון זה הוכיח את עצמו במבחן התוצאה - חברי הצוות קבלו מספר משמעותי של שאלות מהציבור, הן במהלך המפגשים והן לאחר מכן. הבנו שיש גם צורך בהכנת מסמך משלים עם הבהרות נוספות. צוות מצומצם - בהובלת מזכירת פנים ובשיתוף מנהל הקהילה, יוסי קנר, יורם רותם, שמיר חייקין ועמית פורשר יכין את המסמך ויביאו אותו לצוות, לפני הצגתו לציבור בהמשך. החלטנו שבשבוע הבא נקיים רק מפגש אחד ביום שלישי (14.5), משעה 20:30 עד 22:30. החששות והדאגות מהתהליך, הן נחלת כולנו ולא רק של מגזר מסוים. נתקדם ביחד, תוך שיח קשוב ומכבד. ניתן לשלוח שאלות ובקשות להבהרה לכל אחד מחברי הצוות, גם לפני המפגש הבא וגם במהלכו. הרכב הצוות: מזכירת פנים - ג'ודי פולסטר, מרכז משק - יורם רותם, מרכז צמ"ד - עמנואל צייגר, מרכז ועדת חברים - יהודה אריאל, נציג נוסף מועדת חברים - דבורה ליס, נציג החברים הוותיקים - יחיאל מזרי, נציג חברים בעצמאות כלכלית - שי מועלם, נציג נוסף של חברים בעצמאות כלכלית - שמיר חייקין, נציג התושבים - עמית פורשר.

העוסקים בצרכי ציבור באמונה הקב"ה ישלם שכרם. לצד הפעילויות שמתארגנות באופן רשמי על ידי ועדות הקיבוץ השונות, יש בינינו מי שחשבו על רעיון, פנו וקבלו אישור ממי שצריך, ודאגו לביצוע.

עדן לב אירגנה ערב "אחים שלנו" שהתקיים בביתם של שלומית ויובל תורן.

חנן מלאכי הוביל בשם רצי שלוחות, את "רצים לזכרם".

תמיר יעיש ועודד רוסנק אירגנו ערב "זוכרים ושרים" לזכר הנופלים.

חיים פרלשטיין וקני גולדמן ארגנו נסיעה לאנדרטה בגבעת חיים, על מנת לכבד את זכרם של חברנו נפתלי שטיינפלד ואיילה טננבאום.

יזמה של יותם גלעד, הרמת הכפפה על ידי פרידה רותם והמצילים צורי ביאלה, יונתן רותם וירדן רותם - והרי הברכה פתוחה ביום העצמאות למשפחות.

יזמות פרטיות לטובת הקהילה שלנו הן דבר מבורך, ומהווים נדבך חשוב ומשמעותי בחיזוק הקהילתיות שלנו. תודתנו והערכתנו לכולכם!

על טקסי יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ולנפגעי פעולות האיבה, וטקס המעבר ליום העצמאות, ארחיב בשבוע הבא.

שבת שלום - ג'ודי.

שעות הארוחות בחדר-האוכל
ליל שבת אחרי השיעור
(18 דק' לאחר התפילה)
שבת צהריים 11:30.

שבת - שלום

